

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 25 Νοεμβρίου 2013 — AMBISIG-Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda κατά NERSANT-Associação Empresarial da Região de Santarém, NÚCLEO INICIAL — Formação e Consultoria Lda

(Υπόθεση C-601/13)

(2014/C 39/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέιουσα: AMBISIG-Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda

Ανααιρεσίβλητες: NERSANT-Associação Empresarial da Região de Santarém, NÚCLEO INICIAL — Formação e Consultoria Lda

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει προς την οδηγία 2004/18/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, και προς τις σχετικές τροποποιήσεις της, όσον αφορά τη σύναψη συμβάσεων παροχής υπηρεσιών πνευματικού, εκπαιδευτικού και συμβουλευτικού χαρακτήρα, ο καθορισμός, μεταξύ των συντελεστών που απαρτίζουν το κριτήριο ανάθεσης του αντικειμένου δημόσιας σύμβασης, ενός συντελεστή ο οποίος αξιολογεί τα συγκεκριμένα κλιμάκια που έχουν προτείνει οι υποβαλόντες προσφορά για την εκτέλεση της σύμβασης, λαμβάνοντας υπόψη τη σύσταση, την αποδεδειγμένη εμπειρία και την εξέταση της σταδιοδρομίας τους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Kammarrätten i Sundsvall (Σουηδία) στις 25 Νοεμβρίου 2013 — OKG AB κατά Skatteverket

(Υπόθεση C-606/13)

(2014/C 39/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Kammarrätten i Sundsvall

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: OKG AB

Εφεσίβλητη: Skatteverket

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2 ⁽¹⁾, της οδηγίας για τη φορολογία της ενέργειας ορίζει ότι ως «επίπεδο φορολογίας» νοείται το συνολικό ποσό εμμέσων φόρων (εξαιρουμένου του ΦΠΑ) που υπολογίζονται άμεσα ή έμμεσα επί της ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας κατά τη στιγμή της παραδόσεως προς κατανάλωση. Από το άρθρο 21, παράγραφος 5, της ίδιας οδηγίας προκύπτει ότι η ηλεκτρική ενέργεια υπόκειται σε φόρο και ότι η φορολογική υποχρέωση γεννάται όταν ο διανομέας ή ο μεταπωλητής προμηθεύει την ηλεκτρική ενέργεια. Αντιτίθενται τα άρθρα αυτά σε φόρο ο οποίος επιβάλλεται επί της θερμικής παραγωγής των πυρηνικών αντιδραστήρων;
- 2) Αποτελεί ο φόρος επί της θερμικής παραγωγής φόρο καταναλώσεως ο οποίος βαρύνει άμεσα ή έμμεσα την κατανάλωση των προϊόντων (προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο καταναλώσεως) που παρατίθενται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας περί ειδικών φόρων καταναλώσεως ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/118/EK του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ L 9, σ. 12).

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2013 η Orange, πρώην France Télécom, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-258/10, Orange κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-621/13 P)

(2014/C 39/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Orange, πρώην France Télécom (εκπρόσωποι: H. Viaene και D. Gillet, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γαλλική Δημοκρατία, Département des Hauts-de-Seine, Sequalum SAS

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσέιουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 επί της υποθέσεως